



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1165/2025
23.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Кнежевића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције Кпп По4 16/25 од 27.06.2025. године и Кв По4 219/25 од 03.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 23.09.2025.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Кнежевића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције Кпп По4 16/25 од 27.06.2025. године и Кв По4 219/25 од 03.07.2025. године.

Образложење

Решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције Кпп По4 16/25 од 27.06.2025. године, окривљеном АА, на основу члана 197. и 198. ЗКП у вези члана 211. став 1. тачка 2) ЗКП, продужена је мера забране прилажења, састајања и комуникације са одређеним лицима сведоцима ББ и ВВ, одређена решењем овог суда Кпп По4 16/25 од 27.03.2025. године, а такође на основу члана 208. и 209. ЗКП у вези члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП продужена је и мера забране напуштања стана - односно куће у ..., .. улица број ..., власника ГГ, без примене електронског надзора, одређена решењем овог суда Кпп По4 16/25 од 27.03.2025. године. За изречене мере је одређено да могу да трају док за то постоји потреба, а најдуже до правноснажности пресуде, односно упућивања окривљеног на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе. Окривљени је истим решењем упозорен да се против њега може одредити тежа мера ако прекрши

изречену забрану прилажења, састајања и комуникације са одређеним лицима или напуштање стана.

Решењем Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције Кв По4 219/25 од 03.07.2025. године, на основу члана 467. став 3. и 4. ЗКП, уважавањем жалбе браниоца окривљеног АА, преиначено је решење судије за претходни поступак Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције Кпп По4 16/25 од 27.06.2025. године, којим је окривљеном продужена мера забране прилажења, састајања и комуникације са сведоцима ББ и ВВ, тако што је отклоњен законски основ за продужење наведене мере према окривљеном прописан чланом 211. став 1. тачка 2) ЗКП, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Милан Кнежевић, због повреде закона, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијано другостепено решење тако што ће усвојити жалбу браниоца и окривљеном укинути меру из члана 208. ЗКП јер су у односу на исту истекли рокови прописани одредбом члана 215. став 1. ЗКП, па се окривљени налази у статусу лица незаконито лишеног слободе или да укине побијане одлуке и врати предмет другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржана без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног не нумерише ниједну од дозвољених повреда закона прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, али из образложења захтева за заштиту законитости произлази да захтев подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП. Бранилац окривљеног АА, истиче да је у конкретној ситуацији истекао законски рок од три месеца из члана 215. став 1. ЗКП, колико максимално може трајати лишење слободе лица пре подизања оптужнице, а без поновног преиспитивања, по ком захтеву судија за претходни поступак није посебно одлучивао.

С тим у вези наводи да је у побијаном решењу веће изнело становиште да је погрешно тумачење браниоца окривљеног да се исти налази у неоснованом лишењу слободе јер је истекао рок од три месеца од лишења слободе прописан одредбом члана 215. став 1. ЗКП, а који је предвиђен искључиво за трајање притвора у истрази и не односи се на трајање мере забране напуштања стана, која

је тренутно на снази према окривљеном. Бранилац истиче да су и притвор и забрана напуштања стана у смислу члана 2. став 1. тачка 23) ЗКП лишење слободе одређеног лица, па се имају исто тумачити у смислу максималног рока трајања и начина продужења, што у конкретној ситуацији није испоштовано. Даље цитира и одредбу члана 209. став 4. ЗКП која обавезује суд на неопходно преиспитивање лишења слободе неког лица након укупно три месецаведеног у том статусу.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног АА, адвокат Милан Кнежевић истицао је и у жалби изјављеној против решења судије за претходни поступак Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције Кпп По4 16/25 од 27.06.2025. године, а веће Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције, одлучујући у другом степену је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу решења Кв По4 219/25 од 03.07.2025. године је дао јасне и довољне разлоге за свој став, да се рок прописан одредбом члана 215. став 1. ЗКП односи само на притвор, те да се окривљени није налазио у неоснованом лишењу слободе, након 06.06.2025. године (страна 3, други став другостепеног решења), које разлоге Врховни суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић